

Lovforslag nr. L 41. Fremsat den 27. oktober 1993 af fiskeriministeren (Bjørn Westh)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om saltvandsfiskeri

§ 1

I lov nr. 306 af 4. juni 1986 om saltvandsfiskeri, som ændret ved lov nr. 366 af 7. juni 1989, lov nr. 824 af 18. december 1991 og lov nr. 331 af 14. maj 1992 foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes efter stk. 1, som nyt stykke:

»Stk. 2. Fiskeriministeren kan bestemme, at lovens bestemmelser og regler fastsat i medfør af loven også gælder for fisk, krebs- og bløddyr, der landes her i landet, selvom fiskeriet eller opdrættet ikke er omfattet af stk. 1.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

2. I § 3, stk. 1, ændres »Myndige enkeltpersoner« til: »Personer«.

3. § 3, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Personer, der kan dokumentere, at de inden for de sidste 5 år forud for ansøgningen har opfyldt betingelserne for registrering i medfør af stk. 1, kan opnå registrering på dette grundlag.«

4. § 3, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. En registrering efter stk. 4 bortfalder, hvis erhvervsfiskeren ikke senest 14 måneder efter registreringen over for fiskerikontrol-len dokumenterer, at betingelserne i stk. 1, nr. 3 har været opfyldt i en periode på 12 måneder efter registreringen. Bortfalder registreringen, kan den pågældende i 5 år fra registreringen ikke på ny registreres efter stk. 4.«

5. I § 3, stk. 6, ændres »eller i medfør af regler« til: »og i medfør af regler«.

6. I § 4, stk. 1, ændres »myndige enkeltpersoner« til: »personer«.

7. I § 4, stk. 4 og i § 12 a, stk. 1, ændres »Jydsk Fritidsfiskerforbund« til: »Dansk Fritidsfiskerforbund«.

8. Efter § 11 indsættes:

»§ 11 a. Fiskeriministeren kan efter forhandling med det udvalg, der er nævnt i § 12 a, fastsætte regler om udøvelse af lystfiskeri.

Stk. 2. Fiskeriministeren skal ved fastsættelse af regler efter stk. 1 lægge vægt på, at lystfiskeriet udøves på en sådan måde, at der bl.a. tages hensyn til beskyttelse af bestandene og godkendte planer for udsætning af fisk.«

9. I § 14, stk. 6, indsættes efter »forbud mod fiskeri«: »på anlæggets område og i en nærmere angiven afstand fra dette.«

10. I § 14 indsættes efter stk. 6, som nyt stykke:

»Stk. 7. Fiskeriministeren kan tillade havbrugeren at fange undslupne fisk fra havbruget med nærmere angivne redskaber.«

11. I § 14, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres »sådanne tilladelser« til: »tilladelser til opdræt«.

12. § 15, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

»Hovedpælen skal afmærkes og mærkes i overensstemmelse med de i medfør af § 18, stk. 1 og § 21 fastsatte regler.«

13. § 18 affattes således:

»§ 18. Fiskeriministeren kan efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer, Farvandsvæsenet og Søfartsstyrelsen fastsætte regler, der sikrer, at fiskeri ikke hindrer eller vanskeliggør en sikker sejlads, herunder fastsætte regler om afmærkning, anbringelse og fjernelse af redskaber, pæle mv.

Stk. 2. Fiskeriministeren kan efter forhandling med Farvandsvæsenet og Søfartsstyrelsen fastsætte regler for fiskerikontrollens adgang til at stille krav om fjernelse af redskaber, pæle mv., der er anbragt således, at de kan være til fare for eller til hinder for sejladsen, herunder hvorledes omkostningerne til fjernelse skal afholdes. Beløbene tillægges udpantningsret.«.

14. Efter § 18 i kapitel 2, B, indsættes:

»§ 18 a. Forvolder et fartøj skade på lovligt udsatte og forsvarligt afmærkede redskaber, er rederen forpligtet til at erstatte skaden, medmindre det godtgøres, at skaden ikke kunne være afværget ved sædvanlig agtpågivenhed.«.

15. Kapitel 3 affattes således:

Kapitel 3

Indbyrdes ordensregler for fiskeriet mv.

§ 21. Fiskeriministeren kan efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer fastsætte regler om mærkning af redskaber, pæle mv. samt registrering af fiskepladser.

§ 22. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om opstilling af faststående redskaber, herunder om pligt til at træffe særlige foranstaltninger, så redskaber mv. ikke er til gene for andre.

Stk. 2. Den, der har påbegyndt opstilling af redskaber i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i medfør af § 21, har fortrinsret frem for andre fiskere, og må ikke fortrænges eller forulempes, så længe opstillingen af redskaberne varer, eller fiskeriet udøves.

§ 23. Den, der lovligt har etableret havbrug, må ikke fortrænges fra stedet eller forulempes i driften af bruget.

§ 24. Forvoldes der under fiskeri skade på lovligt udsatte og forsvarligt afmærkede redskaber eller havbrug, uden at forholdet omfattes af § 18 a, skal skaden erstattes af den, der

udøver fiskeriet eller lader det udøve, medmindre det godtgøres, at skaden ikke kunne være afværget ved sædvanlig agtpågivenhed. Det samme gælder, hvor skaden forvoldes af drivende redskaber.

§ 24 a. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om afstanden mellem faststående redskaber, samt om i hvilken afstand fiskeri må udøves fra anden fiskeriaktivitet.

§ 24 b. Overtrædes afstandsregler, der er fastsat i medfør af § 24 a, kan fiskerikontrollen efter begæring fjerne de ulovligt udsatte redskaber. Omkostningerne derved påhviler den, der har fremsat begæringen, mod ret til at få omkostningerne dækket af den, der driver fiskeriet med de redskaber, der er sat ulovligt.

§ 24 c. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om, at personer eller selskaber, der er registrerede som berettigede til at drive erhvervs-mæssigt fiskeri i medfør af § 3, kan erhverve og bevare fortrinsret til at fiske på bestemte pladser i op til 6 år med nærmere angivne typer af faststående redskaber.

Stk. 2. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om, at tildelingen af fortrinsrettigheder foretages ved lodtrækning mellem flere erhvervsfiskere eller erhvervsfiskerselskaber.

Stk. 3. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om, at en fortrinsret bevares for personer, der arver eller sidder i uskiftet bo efter indehaveren af en fortrinsret.

Stk. 4. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om, at fiskerikontrollen skal udfærdige og opbevare kort eller kortskitser over tildelte bundgarnspladser, og at dette materiale skal være afgørende for antallet af garn i bundgarnsrækker.

§ 24 d. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om, at garn, ruser mv. ikke må røgtes på bestemte tidspunkter af døgnnet.

§ 24 e. Fiskeriministeren kan efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer fastsætte ordensregler for fiskeriet.«.

16. I § 25, *stk. 1, 5. pkt.*, i § 25, *stk. 3, 2. pkt.*, og i § 25, *stk. 4, 1. pkt.* ændres »fiskeriets hovedorganisationer« til: »det udvalg, der er nævnt i § 12 a.«.

17. I § 26, stk. 2, indsættes som 2. pkt.: »Fiskeriministeren kan efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer og efter udtalelse fra Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser dispensere fra dette forbud på nærmere fastsatte vilkår.«.

18. I § 26, stk. 3, indsættes som 2. pkt.: »Fiskeriministeren kan efter forhandling med det udvalg, der er nævnt i § 12 a, og efter udtalelse fra Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser foretage ændringer i afstanden fra kysten og forbudsperioden.«.

19. § 26, stk. 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

20. I § 27 ændres: »efter indstilling fra« til: »efter forhandling med«.

21. I § 27 indsættes efter »bløddyr«: »samt andet dyre- og planteliv«.

22. I § 35, stk. 4, ændres: »§ 18« til: »regler fastsat i medfør af § 18«.

23. § 41 affattes således:

»Fiskeriministeren kan fastsætte regler om følgende:

1. Afgivelse af oplysninger om fartøjer, redskaber og øvrigt materiel.
2. Afgivelse af oplysninger om fiskeri, fangst, omsætning, oplagring, tilvirkning, opdræt mv. af fisk, krebs- og bløddyr og alger samt produkter tilvirket heraf, herunder fra hvem disse er erhvervet.
3. Afgivelse af oplysninger af teknisk, økonomisk og driftsmæssig karakter fra fiskeribedrifter.
4. Afgivelse af regnskaber og driftsøkonomiske oplysninger til statistisk brug.
5. Registrering af de afgivne oplysninger.«.

24. § 42, stk. 1, nr. 1, affattes således:

- »1) overtræder § 2, § 4, stk. 3, §§ 8-9, § 12, stk. 2, § 14, stk. 1 og stk. 5, §§ 15-16, § 17, stk. 1-2, § 19, § 22, stk. 2, § 23, § 25, § 26, stk. 2-3, § 29, § 32, §§ 39-40.«

25. § 42, stk. 1, nr. 2, affattes således:

- »2) tilsidesætter vilkår knyttet til en tilladelse efter § 4, stk. 5, § 14, stk. 1, § 14, stk. 7 eller § 26, stk. 2,«

26. § 44 affattes således:

»§ 44. Fisk, krebs- og bløddyr samt alger, som er fanget i strid med lovens bestemmelser eller regler fastsat i medfør af loven, eller værdien heraf kan konfiskeres, selv om det ikke med sikkerhed kan godtgøres, at fangsten i det hele hidrører fra ulovligt forhold. For så vidt de konfiskerede fisk, krebs- eller bløddyr er i levedygtig stand, skal de genudsættes i frit vand af fiskerikontrollen.

Stk. 2. Findes der ulovligt redskab i vandet eller redskab, som ikke er mærket eller afmærket efter forskrifterne, eller som ikke er røgtet i overensstemmelse med bestemmelserne i § 29, stk. 3, eller som i øvrigt ikke opfylder krav efter loven eller bestemmelser fastsat i medfør af loven, kan redskabet konfiskeres, uanset det ikke kan oplyses, hvem det tilhører. Det samme gælder redskaber, der er sat eller forladt på steder, hvor fiskeri med disse redskaber ikke må finde sted, eller på steder, hvor en anden er eneberettiget til fiskeri eller til den pågældende art af fiskeri.

27. § 45 affattes således:

»§ 45. Fiskeriministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, kan i sager om overtrædelser, der straffes efter § 42, i et bødeforelæg tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning. Dette forudsætter dog, at den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelser og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist at betale en bøde, hvis størrelse er angivet i bødeforelægget. På samme måde kan krav om konfiskation, herunder værdikonfiskation, vedtages uden retslig forfølgning.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indholdet af anlageskrift tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelsen inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.«.

28. § 47 affattes således:

»§ 47. Overtrædelse af bestemmelserne i § 16, § 19, stk. 1, § 22, stk. 2, § 23 og overtrædelse af regler, der er fastsat i medfør af § 22, stk. 1 og § 24 a, er undergivet privat påtale, medmindre almene hensyn kræver offentlig påtale.«.

§ 2

Loven træder i kraft efter fiskeriministerens nærmere bestemmelse.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at lovens

bestemmelser træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 3. Lov nr. 67 af 23. marts 1965 om fiskeri i Randers Fjord og Gudenå m.m., bortset fra § 1, stk. 1, litra b, og § 7, ophæves på et tidspunkt, som fastsættes af ministeren.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslagets sigte og baggrund

Forslaget indeholder justeringer vedrørende det nationale danske regelgrundlag for fiskeriet. Justeringerne giver bl.a. øgede muligheder for at håndhæve danske bevaringsregler for fiskeriet - først og fremmest mindstemål - også for fisk, der landes af udenlandske fartøjer i Danmark. Der foreslås desuden hjemmel til at indkræve regnskaber og driftsøkonomiske oplysninger med henblik på forbedret vurdering af erhvervets økonomiske forhold.

Den 18. november 1992 blev der fremsat et forslag til lov om ændring af lov om saltvandsfiskeri (L 95) for Folketinget. Lovforslaget blev trukket tilbage i februar 1993.

I nærværende lovforslag genfremsættes en række af de ændringer, der var indeholdt i ovennævnte lovforslag, hovedsagelig vedrørende fiskeriet med faststående redskaber. Reglerne i den gældende saltvandsfiskerilov om faststående redskaber er uhyre detaljerede og vanskeligt tilgængelige. Forslaget forenkler disse bestemmelser og åbner mulighed for at fastsætte de mere detaljerede forskrifter administrativt.

Forslaget svarer til den forenkling, der er foretaget på ferskvandsområdet med lov nr. 330 af 14. maj 1992 om ferskvandsfiskeri (ferskvandsfiskeriloven). Desuden genfremsættes en del af de bestemmelser, der blev fremsat i november 1992 vedrørende lystfiskeri. Lystfiskeriet har hidtil udelukkende været defineret og begrænset gennem en bestemmelse om, at der skulle være tale om lette håndredskaber. I takt med at der udvikles stadig effektivere redskaber også til lystfiskeri, kan der være behov for at fastsætte nærmere regler herom. Forslaget muliggør, at der, på samme måde som for fritidsfiskeri, fastsættes regler især om redskaberne, der sikrer, at fiskeriindsatsen står i forhold til det rekreative formål. Det er ikke hensigten at fastsætte kvoter for lystfiskeri.

Flere steder i loven foreslås lovteksten ændret, således at organisationernes indflydelse på regeludarbejdelsen sker via forhandling og ikke gennem ind-

stilling.

Samarbejdsformen har i praksis altid været ens, idet der har været tale om en forhandling. Reelt er der tale om en høringsprocedure, hvor også andre samfundshensyn end de snævert fiskeripolitiske inddrages.

Desuden genfremsættes forslag om, at havbrugere kan opfiske undslupne fisk med redskaber, der ellers kun må benyttes af erhvervsfiskere.

Lovforslaget tydeliggør, at den fiskerimæssige regulering også sker under hensyn til det omgivne miljø.

Lovforslagets administrative og økonomiske konsekvenser

Lovforslaget medfører ingen administrative og økonomiske konsekvenser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Hidtil har det ikke været muligt at kræve, at regler fastsat i henhold til lov nr. 306 af 4. juni 1986 om saltvandsfiskeri (saltvandsfiskeriloven) skal gælde for fisk, der landes her i landet, og som er fanget fra udenlandsk fartøj uden for dansk fiskeriterritorium. Især i relation til reglerne om mindstemål kan der være behov for at udvide lovens område, således at der kan fastsættes regler om, at al fisk, der landes i Danmark skal opfylde visse nærmere bestemte mindstemål, uanset fisken ikke er fanget fra dansk indregistreret fartøj eller på dansk fiskeriterritorium. Det betyder fx, at der vil kunne fastsættes regler, der bevirker, at mindstemålene i Den Baltiske Fiskerikonvention kan håndhæves over for fiskere fra disse lande, når de lander i Danmark.

Rådsforordninger om fastlæggelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne indeholder bl.a. bestemmelser om mindstemål. Bestemmelserne åbner mulighed for, at der nationalt kan fastsættes større mindstemål for danske fiskere. Der

har i Danmark været tradition for at fastsætte større mindstemål for visse arter. Der vil fortsat ikke være hjemmel til at stille strengere krav til EF-borgere end dem, der følger af rådsforordningerne.

På samme måde kan aftaler med ikke-EF-lande lægge en ramme for anvendelsen, idet de regler, der fastsættes i forhold til fiskere fra andre lande, skal ligge inden for aftalerne. Dette gælder fx aftalerne i Den Baltiske Fiskerikonvention.

Til nr. 2

Ifølge en ændring af ligningsloven (lov nr. 1032 af 19. december 1992) kan registrerede erhvervsfiskere foretage et fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Efter de nugældende regler kan kun myndige personer registreres som erhvervsfiskere. Da det forekommer urimeligt, at fiskere under 18 år derved ikke kan benytte fradraget, foreslås det, at også umyndige personer kan registreres som erhvervsfiskere.

Unge under 18 år er i øvrigt omfattet af særlige regler om unges arbejde til søs. Disse regler berøres ikke af forslaget.

Til nr. 3

Bestemmelsen er en uændret videreførelse af den gældende formulering, hvorefter personer, der er gået over til andet erhverv inden for en femårs-periode, kan vende tilbage til fiskerierhvervet. Registrering kræves kun af personer, der driver selvstændigt erhvervsfiskeri. Den nye formulering klargør, at muligheden for at vende tilbage gælder både for selvstændige fiskere, der har været registreret, og for ansatte fiskere og såkaldte partfiskere, der har opfyldt betingelserne på et tidspunkt inden for femårs-perioden, men som ikke på dette tidspunkt havde behov for registrering.

Når registreringen sker første gang i medfør af stk. 4, kræves samme dokumentation som ved registrering efter stk. 1.

Til nr. 4

Der foreslås en opstramning, idet en person allerede efter 14 måneder skal dokumentere, at vedkommende i den periode, der er fulgt efter registreringen i medfør af stk. 4, opfylder betingelserne om, at 3/5 af bruttoindkomsten ved personlig virksomhed skal hidrøre fra erhvervsfiskeri. I den gældende bestemmelse skal dette ske inden for 18 måneder. Det er ikke rimeligt, at den registrerede fisker på denne måde kan opretholde registreringen, selvom fiskeren ikke har genoptaget fiskerierhvervet. Som hidtil kan registreringen inden for en femårsperiode kun ske én

gang, da de pågældende ellers i praksis ville kunne opretholde en registrering i hele perioden på grundlag af fiskeriaktivitet i en bestemt periode.

Til nr. 5

Ændringen er en klargøring af lovtæksten, der evt. ville kunne misforstås på dette punkt.

Til nr. 6

Det forekommer naturligt at foreslå myndighedskravet afskaffet som betingelse ved registrering af bierhvervsfiskere, når det foreslås afskaffet ved registrering af erhvervsfiskere.

Til nr. 7

Jydsk Fritidsfiskerforbund har skiftet navn til Dansk Fritidsfiskerforbund. Det nye navn er allerede indført i ferskvandsfiskeriloven.

Til nr. 8

I medfør af lovens § 11 har enhver adgang til at drive lystfiskeri med stang, pilk eller andre lette håndredskaber.

Der kan ud fra bevaringshensyn være behov for en supplerende regulering ved beskrivelse af de tilladte redskaber, fastsættelse af mindstemål mv.

Det er ikke hensigten at fastsætte kvoter for lystfiskeri.

Til nr. 9

Forslaget klargør, at det er muligt at fastsætte fiskeriforbud i en rimelige afstand fra havbruget, dog med undtagelse af de tilladelser til havbrugerne, der foreslås at kunne udstedes i medfør af stk. 7.

Til nr. 10-11

Det foreslås, at det skal være muligt for havbrugeren efter tilladelse at anvende nærmere angivne redskaber, der ellers kun må anvendes af erhvervsfiskere til opfiskning af undslupne fisk. Tilladelsen vil blive aktuel i situationer, hvor der på grund af uheld eller andet på én gang undslipper store mængder fisk. Fiskerikontrollen vil kunne bemyndiges til at give tilladelse.

Til nr. 12

Forslaget tydeliggør, at der stilles krav om såvel afmærkning som mærkning.

Til nr. 13-14

Bestemmelserne erstatter § 18.

I saltvandsfiskerilovens § 18 er det beskrevet, under hvilke omstændigheder en gennemsejlingsåbning mellem garnredskaber skal etableres. Der kan være behov for en ændring af bestemmelsen, således at bundgarnsredskabets eller redskabsrækkens længde er afgørende for, om gennemsejlingsåbning kræves.

Det foreslås, at der i forbindelse med udarbejdelse af detaljerede regler for sikring af sejladser forhandles med søfartsmyndighederne, som er ansvarlige for de danske farvandes sejladssikkerhed.

Det vil fx være nærliggende at drøfte med Farvandsvæsenet, hvornår bundgarnspæle, der midlertidigt henstår ubenyttet, skal fjernes.

Det er ikke hensigten at lempe de hidtidige bestemmelser om, at bundgarnspæle, knækkede pæle og lignende skal fjernes fra pladsen, når denne opgives, men det vil være naturligt at drøfte med Farvandsvæsenet, hvilke forholdsregler der skal træffes for at sikre, at dette sker.

Fiskeriets hovedorganisationer er nævnt flere steder i lovforslaget og i det hele taget i saltvandsfiskeriloven. Begrebet er ikke defineret i lovtæksten. Hvilke organisationer, der er tale om, afhænger af en konkret vurdering af sagens karakter, men omfatter dog som udgangspunkt Dansk Fiskeriforening og Danmarks Havfiskeriforening. I alle spørgsmål, der vedrører erhvervsfiskeri, høres Dansk Fiskeriforening, Danmarks Havfiskeriforening og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. I spørgsmål, der også berører det rekreative fiskeri eller i øvrigt har bred interesse, høres tillige de øvrige organisationer, der er nævnt i § 12 a.

Forslagets § 18 a svarer til lovens § 18, stk. 5.

Til nr. 15

Bestemmelserne erstatter §§ 21-24.

Bestemmelserne er foreslået forenklet, og det er hensigten, at de detaljerede regler i stedet skal fremgå af bekendtgørelser.

Med forslagets § 21 bliver der mulighed for at fastsætte regler om registrering af bundgarnspladser.

Formålet med at fastsætte regler om mærkning af redskaber mv. er at kunne identificere den, der udøver fiskeri det pågældende sted. Fiskerikontrollen kan ved hjælp af mærkningen bl.a. kontrollere, om den pågældende fisker er registreret som berettiget til at drive det pågældende fiskeri.

Forslagets § 22 omhandler et princip om, at den, der først får påbegyndt opstilling af redskaber i et fiskevand, har ret til at fortsætte opstillingen og udøve fiskeri det pågældende sted. Det betyder, at vedkommende fisker ikke må fortrænges.

Det er dog ikke meningen, at en fisker kan påbegynde opstilling og derefter tøve med at få opstillingen tilendebragt - fx med det formål at forhindre at andre fiskere får adgang. Dette forhold vil blive reguleret i en bekendtgørelse.

Forslagets § 24 c omhandler erhvervelse og bevarelse af fortrinsret til fiskepladser. Bestemmelsen erstatter den meget detaljerede regel om bundgarnspladser. Som hidtil kan fortrinsret kun erhverves af erhvervsfiskere. Det betyder, at ansøgeren til en fortrinsret skal være registreret i medfør af § 3, når fortrinsretten erhverves. Tildeling af fortrinsret forventes som hidtil at skulle ske i løbet af årets sidste kvartal med virkning fra den efterfølgende 1. januar - af hensyn til planlægningen af fiskeriet det kommende år. Ved bekendtgørelse vil der også blive taget stilling til situationen, hvor indehaveren af en fortrinsret mister sin erhvervsfiskerstatus i løbet af den periode, han har fortrinsret. Det er foreløbig hensigten, at det skal fremgå af reglerne, at fortrinsretten fortabes samtidig med, at erhvervsfiskerstatus mistes. Pladsen vil herefter blive frit tilgængelig indtil det kommende efterår, hvor tildeling af fortrinsret på ny kan finde sted.

Den gældende lov § 24, stk. 4 foreskriver, at fiskerikontrollen skal indkalde samtlige, der har ansøgt om at erhverve en bundgarnsplads, til et møde, hvor fordeling af pladser foretages. Med lovforslaget vil det være muligt at forenkle proceduren, således at mødeindkaldelse kan undgås i de tilfælde, hvor ansøgerne indbyrdes har fordelt pladserne.

Kan der ikke opnås enighed mellem ansøgerne, skal der ske en fordeling på mødet ved en bestemt lodtrækningsform. Lodtrækningsformen er i dag beskrevet i lovens § 24, stk. 6. Det har vist sig, at der er forskellige lokale traditioner for lodtrækning, der er anderledes, end den i § 24, stk. 6 beskrevne. Med lovforslaget vil der derfor være mulighed for - i bekendtgørelsesform - at legalisere en alternativ form for lodtrækning, såfremt et flertal af deltagerne måtte ønske det.

Til nr. 16

Bestemmelsen vedrører fredningsbælter. I praksis vil der altid finde forhandling sted med samtlige organisationer i § 12 a-udvalget. Udvalget nævnes derfor nu i lovtæksten direkte i stedet for som hidtil fiskeriets hovedorganisationer.

Til nr. 17

Bestemmelsen vedrører trawlfiskeri inden for 3 sømil fra lavvandslinien. Dette fiskeri er ifølge loven forbudt, men fiskeriministeren kan dispensere. Lov-

teksten foreslås ændret, således at dispensationen kan forekomme efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer og udtalelse fra Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser. Ifølge den gældende lovtekst kræves der indstilling fra fiskeriets hovedorganisationer. Samarbejdsformen med de rådgivende organisationer har i praksis hidtil været ens, hvad enten lovteksten lagde op til, at der skulle fremkomme indstilling eller foretages forhandling forud for en beslutning. Reelt er der som nævnt i de almindelige bemærkninger tale om en høringsprocedure, hvor også andre samfundshensyn end de snævert fiskeripolitiske varetages.

Til nr. 18-19

Bestemmelsen vedrører ændringer i den 100 m garnfri zone langs kysterne. I praksis inddrages hele § 12 a-udvalgets medlemskreds, og fiskeriets hovedorganisationer foreslås derfor erstattet i lovteksten med § 12 a-udvalget. Også i denne bestemmelse foreslås ordet indstilling erstattet med forhandling.

Til nr. 20

Bestemmelsen vedrører bemyndigelse til at fastsætte beskyttelsesforanstaltninger i form af fredninger, mindstemål mv. Som i forslaget til § 26 foreslås, at samarbejdet med organisationerne betegnes med forhandling og ikke som i den gældende tekst efter indstilling fra de pågældende organisationer.

Til nr. 21

Bestemmelsen præciserer herved, at der ved tilrettelæggelse af fiskeri også tages hensyn til naturinteresser generelt.

Til nr. 23

Forslaget skaber klar hjemmel til at afkræve regnskaber af fiskeribedrifter, hvilket der er behov for i

forbindelse med udarbejdelse af statistik over fiskeres indkomstforhold. Det vil blive forhandlet med fiskeriorganisationerne om, hvorledes regnskabsstatistikken og indhentelse af materiale tilrettelægges bedst muligt.

Til nr. 24

Bestemmelsen præciserer, at ansvarlige for et parti fisk mv. kan straffes, hvis vedkommende ikke er fiskerikontrollen behjælpelig i forbindelse med at kontrollen udfører sit arbejde.

Til nr. 26-27

Det foreslås, at konfiskationsbeføjelsen udvides, således at der kan konfiskeres, herunder værdikonfiskeres i samme omfang som på ferskvandsområdet.

Efter de nugældende bestemmelser kan udenretlig konfiskation kun ske, når værdien af det konfiskerede ikke overstiger 1.000 kr.

Til nr. 28

Reglerne om afstandsbestemmelser mv. er efter den gældende saltvandsfiskerilov udelukkende undergivet privat påtale. Dette skyldes, at reglerne traditionelt skal sikre den indbyrdes orden i erhvervsfiskeriet. Regler af denne type kan dog også have et bevaringsmæssigt sigte, og der foreslås derfor en bestemmelse om offentlig påtale, når almene hensyn kræver det.

Til § 2

Loven om fiskeri i Randers Fjord og Gudenå m.m. har ingen selvstændig betydning mere, idet alle de foranstaltninger, denne lov åbner mulighed for, kan gennemføres ved hjælp af saltvandsfiskeriloven og den nye ferskvandsfiskerilov. Der er allerede hjemmel til at ophæve den del af loven, der vedrører ferskvandsområder, i ferskvandsfiskeriloven.

Bilag

I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget

1. I § 1 indsættes efter stk. 1, som nyt stykke:

»Stk. 2. Fiskeriministeren kan bestemme, at lovens bestemmelser og regler fastsat i medfør af loven også gælder for fisk, krebs- og bløddyr, der landes her i landet, selvom fiskeriet eller opdrættet ikke er omfattet af stk. 1.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

2. I § 3, stk. 1, ændres »Myndige enkeltpersoner« til: »Personer«.

§ 3. Myndige enkeltpersoner er berettigede til at blive registreret som erhvervsfiskere, når det dokumenteres, at de opfylder følgende betingelser:

- 1) dansk indfødsret eller bopæl her i landet i en uafbrudt periode på mindst 2 år umiddelbart forud for registreringen,
- 2) beskæftigede med erhvervsfiskeri i de foregående 12 måneder og
- 3) mindst $\frac{1}{3}$ af deres bruttoindkomst ved personlig virksomhed i de foregående 12 måneder stammer fra erhvervsfiskeri.

3. § 3, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Personer, der kan dokumentere, at de inden for de sidste 5 år forud for ansøgningen har opfyldt betingelserne for registrering i medfør af stk. 1, kan opnå registrering på dette grundlag.«

Stk. 4. En erhvervsfisker, hvis registrering er bortfaldet, kan blive registreret igen, selv om betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, hvis erhvervsfiskeren godtgør, at betingelserne efter stk. 1 på et tidspunkt - der ligger inden for de sidste 5 år forud for ansøgningen og efter registreringens bortfald - har været opfyldt.

4. § 3, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. En registrering efter stk. 4 bortfalder, hvis erhvervsfiskeren ikke senest 14 måneder efter registreringen over for fiskerikontrollen dokumenterer, at betingelserne i stk. 1, nr. 3 har været opfyldt i en periode på 12 måneder efter registreringen. Bortfalder registreringen, kan den pågældende i 5 år fra registreringen ikke på ny registreres efter stk. 4.«

Stk. 5. En registrering efter stk. 4 bortfalder, hvis erhvervsfiskeren ikke inden 18 måneder efter registreringen giver fiskerikontrollen dokumentation for, at han i en periode på 12 måneder efter registreringen har opfyldt betingelserne i stk. 1, nr. 3. I øvrigt finder stk. 3 tilsvarende anvendelse.

5. I § 3, stk. 6, ændres »eller i medfør af regler« til: »og i medfør af regler«.

Stk. 6. Aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber eller lignende kan registreres som berettigede til at drive erhvervsfiskeri, når mindst $\frac{1}{3}$ af deltagerne er registrerede som erhvervsfiskere efter stk. 1 eller i medfør af regler fastsat efter stk. 2 eller som selskaber i medfør af nærværende stykke. Godkendelse kan kun ske, når vedtægerne indeholder bestemmelser om,

- 1) at anparter, aktier og andelsbeviser mv. svarende til $\frac{1}{3}$ af selskabets indskudskapital kun kan udstedes eller overdrages til personer eller selskaber, der er registrerede af fiskeriministeren, som berettigede til at drive erhvervsfiskeri,
- 2) at $\frac{1}{3}$ af de udstedte aktier, anparter og andelsbeviser mv. skal noteres om denne begrænsning i omsætteligheden,
- 3) at overdragelsen af de noterede aktier, anparter og andelsbeviser mv. kræver samtykke fra bestyrelsen, og

Bilag til f. t. l. vedr. saltvandsfiskeri

- 4) at de aktier, anparter og andelsbeviser mv., der kun kan udstedes eller overdrages til registrerede erhvervsfiskere eller selskaber mv., ved stemmeret eller lignende har en indflydelse, der mindst svarer til kapitalandelen.

6. I § 4, stk. 1, ændres »myndige enkeltpersoner« til: »personer«.

§ 4. Berettigede til at være registreret som bierhvervsfiskere er myndige enkeltpersoner, der har dansk indfødsret eller har haft bopæl her i landet i en uafbrudt periode på mindst 2 år umiddelbart forud for registreringen, såfremt de opfylder en af nedenstående betingelser:

- 1) registrerede hos fiskerikontrollen ved udgangen af 1983 om bierhvervsfiskere,
- 2) registrerede erhvervsfiskere,
- 3) personer, der kan dokumentere at have været fritidsfiskere igennem 5 år og efter ansøgning til det nedenfor i stk. 3 omtalte nævn opnår tilladelse til at drive bierhvervsfiskeri i et nærmere angivet område. Ansøgningen skal indsendes til nævnet gennem den lokale fiskerikontrol.

7. I § 4, stk. 4 og i § 12 a, stk. 1, ændres »Jydsk Fritidsfiskerforbund« til: »Dansk Fritidsfiskerforbund«.

Stk. 4. Til endelig administrativ afgørelse af ansøgninger om tilladelse til at drive bierhvervsfiskeri i medfør af stk. 1, nr. 3, nedsætter fiskeriministeren et nævn. Nævnet består af 2 repræsentanter for Fiskeriministeriet, 1 repræsentant for Danmarks Havfiskeriforening, 1 repræsentant for Dansk Fiskeriforening, 1 repræsentant for Dansk Kystfiskeriforening, 1 repræsentant for Landsorganisationen af Danmarks Detailfiskehandlere, 1 repræsentant for Danmarks Sportsfiskerforbund, 1 repræsentant for Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, 1 repræsentant for Dansk Amatørfiskeriforening og 1 repræsentant for Jydsk Fritidsfiskerforbund. Formanden beskikkes af fiskeriministeren blandt nævnets medlemmer. Fiskeriministeriet er sekretariat for nævnet. Fiskeriministeren fastsætter nærmere regler om nævnets forretningsgang.

§ 12 a. Fiskeriministeren nedsætter et rådgivende udvalg. Udvalget består af 1 repræsentant for Danmarks Havfiskeriforening, 1 repræsentant for Dansk Fiskeriforening, 1 repræsentant for Dansk Kystfiskeriforening, 1 repræsentant for Danmarks Sportsfiskerforbund, 1 repræsentant for Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, 1 repræsentant for Dansk Amatørfiskeriforening, 1 repræsentant for Jydsk Fritidsfiskerforbund, 1 repræsentant for Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser og 1 repræsentant for Fiskeriministeriet. Formanden beskikkes af fiskeriministeren blandt udvalgets medlemmer.

8. Efter § 11 indsættes:

»§ 11 a. Fiskeriministeren kan efter forhandling med det udvalg, der er nævnt i § 12 a, fastsætte regler om udøvelse af lystfiskeri.

Stk. 2. Fiskeriministeren skal ved fastsættelse af regler efter stk. 1 lægge vægt på, at lystfiskeriet udøves på en sådan måde, at der bl.a. tages hensyn til beskyttelse af bestandene og godkendte planer for udsætning af fisk.«.

9. I § 14, stk. 6, indsættes efter »forbud mod fiskeri«: »på anlæggets område og i en nærmere angiven afstand fra dette.«.

Stk. 6. Efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer kan der i forbindelse med tilladelse til opdræt udstedes helt eller delvist forbud mod fiskeri.

10. I § 14 indsættes efter stk. 6, som nyt stykke:

»Stk. 7. Fiskeriministeren kan tillade havbrugeren at fange undslupne fisk fra havbruget med nærmere angivne redskaber.«.

11. I § 14, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres »sådanne tilladelser« til: »tilladelser til opdræt«.

Stk. 7. For sådanne tilladelser kan fiskeriministeren fastsætte et årligt gebyr, som benyttes til ophjælpning af fiskebestanden og forskning i akvakultur.

12. § 15, stk. 2, 2. pkt., affattes således:

»Hovedpælen skal afmærkes og mærkes i overensstemmelse med de i medfør af § 18, stk. 1 og § 21 fastsatte regler.«.

Stk. 2. Den berettigede skal, hvis retten ønskes udøvet i det pågældende efterår, inden 1. august have udsat redskabets yderste hovedpæl og en af redskabets inderste pæle, der sammen med hovedpælen angiver redskabets retning, og skal inden 10. september have udsat rad og garn i fiskedygtig stand. Hovedpælen skal afmærkes i overensstemmelse med de i medfør af § 18, stk. 1, fastsatte regler. Ligeledes skal den berettigede inden 1. august til fiskeriinspektøren i det pågældende distrikt anmelde den af ham indtagne redskabsplads med nøjagtig angivelse af pladsens beliggenhed. Beskyttelsen af rettigheden gælder kun, medens fangstredskaberne er udsat, og ikke længere end til 30. november.

13. § 18 affattes således:

»§ 18. Fiskeriministeren kan efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer, Farvandsvæsenet og Søfartsstyrelsen fastsætte regler, der sikrer, at fiskeri ikke hindrer eller vanskeliggør en sikker sejlads, herunder fastsætte regler om afmærkning, anbringelse og fjernelse af redskaber, pæle mv.

Stk. 2. Fiskeriministeren kan efter forhandling med Farvandsvæsenet og Søfartsstyrelsen fastsætte regler for fiskerikontrollens adgang til at stille krav om fjernelse af redskaber, pæle mv., der er anbragt således, at de kan være til fare for eller til hinder for sejladsen, herunder hvorledes omkostningerne til fjernelse skal afholdes. Beløbene tillægges udpantningsret.«.

§ 18. Fiskeriministeren kan efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer fastsætte regler for afmærkning af redskaber, pæle og udstyr for at sikre, at den frie sejlads ikke hindres eller vanskeliggøres.

Stk. 2. Hvor der sættes række af bundgarn, bundgarnslignende ruseredskaber eller lignende redskaber, der er indrettet til at klæde vandkorpen (ovenvandsruser), skal der, når redskaberne måler 20 m i ringen eller derover målt efter hele garnets omkreds, dog således at der beregnes højst 2 m for fangståbningen for hvert andet redskab regnet inde fra kysten, holdes en plads åben til gennemsejling af en bredde på mindst 20 m, hvor intet fiske-redskab må udsættes eller voddræt finde sted.

Stk. 3. Afbrækkede pæle skal *straks* fjernes af den, der sidst har brugt pladsen. Forhindrer vejret, at de afbrækkede pæle optages, skal pælestumperne, indtil vejret muliggør

optagelse, afmærkes med en stage med grønt flag, der rager mindst 1,5 m over vandet. Fiskerikontrollen kan straks lade de afbrækkede pæle bortfjerne, når de efter kontrollens skøn kan medføre fare for sejlads eller menneskeliv. Omkostningerne herved kan kræves refunderet hos den, der har pligt til at fjerne pælene, og beløbene kan inddrives ved udpannting.

Stk. 4. Pæle, der ikke benyttes til fiskeri fra sæson til sæson, samt pæle i fjerne, vige, mindre indskæringer af havet og i sundene, herunder Limfjorden og Øresund, skal efter afsluttet fiskeri *straks* optages. Fiskeriet betragtes ikke som afsluttet, når afbrydelse er sket i kortere tid for tørring eller udbedring af redskaber. Ved fiskeri, hvor tidsrummet mellem sæsonerne ikke overstiger 2 måneder, kan fiskerikontrollen dog tillade, at pælene ikke optages. Fiskerikontrollen kan endvidere tillade at pælene ikke optages mellem forårssæson og efterårssæson, såfremt tidsrummet mellem sæsonerne ikke overstiger 4 måneder. Tilladelse til at undlade at optage pælene kan kun gives, såfremt fiskerikontrollen efter tilsyn ved hver sæsons ophør finder pælenes tilstedeværelse, tilstand og afmærkning forsvarlig.

14. Efter § 18 i kapitel 2, B, indsættes:

»§ 18 a. Forvolder et fartøj skade på lovligt udsatte og forsvarligt afmærkede redskaber, er rederen forpligtet til at erstatte skaden, medmindre det godtgøres, at skaden ikke kunne være afværget ved sædvanlig agtpågivenhed.«.

Stk. 5. Forvolder et skib skade på lovligt udsatte og forsvarligt afmærkede redskaber, er rederen forpligtet til at erstatte skaden, medmindre det godtgøres, at skaden ikke ved sædvanlig agtpågivenhed kunne være afværget.

15. Kapitel 3 affattes således:

Kapitel 3

Indbyrdes ordensregler for fiskeriet mv.

§ 21. Fiskeriministeren kan efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer fastsætte regler om mærkning af redskaber, pæle mv. samt registrering af fiskepladser.

§ 22. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om opstilling af faststående redskaber, herunder om pligt til at træffe særlige foranstaltninger, så redskaber mv. ikke er til gene for andre.

Stk. 2. Den, der har påbegyndt opstilling af redskaber i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i medfør af § 21, har fortrinsret frem for andre fiskere, og må ikke fortrænges eller forulempes, så længe opstillingen af redskaberne varer, eller fiskeriet udøves.

§ 23. Den, der lovligt har etableret havbrug, må ikke fortrænges fra stedet eller forulempes i driften af bruget.

§ 24. Forvoldes der under fiskeri skade på lovligt udsatte og forsvarligt afmærkede redskaber eller havbrug, uden at forholdet omfattes af § 18 a, skal skaden erstattes af den, der udøver fiskeriet eller lader det udøve, medmindre det godtgøres, at skaden ikke kunne være afværget ved sædvanlig agtpågivenhed. Det samme gælder, hvor skaden forvoldes af drivende redskaber.

§ 24 a. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om afstanden mellem faststående redskaber, samt om i hvilken afstand fiskeri må udøves fra anden fiskeriaktivitet.

§ 24 b. Overtrædes afstandsregler, der er fastsat i medfør af § 24 a, kan fiskerikontrollen efter begæring fjerne de ulovligt udsatte redskaber. Omkostningerne derved påhviler den, der har fremsat begæringen, mod ret til at få omkostningerne dækket af den, der driver fiskeriet med de redskaber, der er sat ulovligt.

§ 24 c. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om, at personer eller selskaber, der er registrerede som berettigede til at drive erhvervs-mæssigt fiskeri i medfør af § 3, kan erhverve og bevare fortrinsret til at fiske på bestemte pladser i op til 6 år med nærmere angivne typer af faststående redskaber.

Stk. 2. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om, at tildelingen af fortrinsrettigheder foretages ved lodtrækning mellem flere erhvervsfiskere eller erhvervsfiskerselskaber.

Stk. 3. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om, at en fortrinsret bevares for personer, der arver eller sidder i uskiftet bo efter indehaveren af en fortrinsret.

Stk. 4. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om, at fiskerikontrollen skal udfærdige og opbevare kort eller kortskitser over tildelte bundgarnspladser, og at dette materiale skal være afgørende for antallet af garn i bundgarnsrækker.

§ 24 d. Fiskeriministeren kan fastsætte regler om, at garn, ruser mv. ikke må røgtes på bestemte tidspunkter af døgnet.

§ 24 e. Fiskeriministeren kan efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer fastsætte ordensregler for fiskeriet.«

Kapitel 3

Indbyrdes ordensregler for fiskeriet mv.

A. Almindelige bestemmelser

§ 21. Fiskeriministeren kan efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer fastsætte regler for mærkning og afmærkning af redskaber, pæle og udstyr.

§ 22. Den, der har påbegyndt lovligt fiskeri med forsvarligt afmærkede redskaber, jf. § 21, har fortrinsret til benyttelse af pladsen frem for andre fiskere, så længe fiskeriet udøves, og må ikke fortrænges fra stedet eller forulempes i sit fiskeri af disse. For så vidt angår pæleredskaber, der ikke udsættes med 3- eller 6-årig fortrinsret på bundgarnspladser, jf. reglerne herom i § 24, og som i deres hele anbringes på vanddybder over 2 m, indtræder fortrinset allerede, når ramning af pælene påbegyndes, såfremt der slås et stude færdigt ad gangen og arbejdet tilendebringes inden 14 dage.

Stk. 2. Den, der lovligt har etableret havbrug, må ikke fortrænges fra stedet eller forulempes i driften af bruget.

Stk. 3. Under udsætningen af redskaber skal enhver fisker søge undgået, at hans redskaber kommer andre redskaber så nær, at de ikke kan holdes klar af hinanden. Den, der sidst har begyndt udsætningen af sine redskaber, skal vige for den, der har begyndt først. Viser det sig ved dragningen, at redskaberne er blevet uklare og det bliver nødvendigt at kappe, skal dette altid ske på egne redskaber.

Stk. 4. Åluser må ikke røgtes fra 1 time efter solnedgang til 1 time før solopgang.

Stk. 5. Forvoldes der under fiskeri skade på lovligt udsatte og forsvarligt afmærkede redskaber, uden at forholdet omfattes af § 18, stk. 5, skal skade erstattes af den, der udøver fiskeriet eller lader det udøve, medmindre det godtgøres, at skaden ikke kunne være afværget ved sædvanlig agtpågivenhed. Det samme gælder, hvor skaden forvoldes af drivende redskaber.

§ 23. Hvor fiskeriet ikke udøves ifølge særlig adkomst, jf. § 15, hvor der ikke ved vedtægt er truffet særlige bestemmelser herom, jf. § 35, gælder de i stk. 2-8 anførte regler for afstanden mellem fiskeredskaber i brug.

Stk. 2. Bundgarn, bundgarnslignende ruseredskaber eller lignende redskaber, der er indrettet til at klæde vandskorpen (ovenvandsruser), og som er forankrede, skal, når de måler 20 m i ringen eller derover, jf. § 18, stk. 2, sættes med en afstand af 565 m til siden. Sideafstanden måles mellem radenes midtpunkter. Hvor disse redskaber på grund af kystens form ikke står i samme kompasretning, må ingen hovedpæl stå en anden hovedpæl nærmere end $\frac{1}{4}$ af den sammenlagte længde af de pågældende 2 redskaber. Ved redskabets længde forstås afstanden mellem hovedpælen og den inderste radpæl. Sættes redskabet uden for anden mands redskab af heromhandlede art, skal der være en afstand af mindst 20 m mellem det yderste redskabs inderste radpæl og det inderste redskabs hovedpæl, og endvidere skal, hvor afstanden mellem de nævnte pæle er under 200 m, det yderste redskab sættes i flugtlinje med det inderste. Ved flydende bundgarn erstattes i denne henseende hovedpæl med yderste hovedbøje og inderste radpæl med inderste radbøje. De anførte afstande mellem redskaber må ikke overskrides på de steder, hvor flere fiskere ønsker at indtage redskabsplads, og forholdene i øvrigt egner sig for anbringelse af flere redskaber eller rækker af redskaber inden for disse afstande. I tvivlstilfælde kan det efter fiskernes begæring afgøres af fiskerikontrollen, om forholdene kræver større afstande mellem redskaberne.

Stk. 3. Sideafstanden mellem bundgarn, bundgarnslignende ruseredskaber eller lignende redskaber, der er indrettet til at klæde vandskorpen (ovenvandsruser), som måler under 20 m i ringen, jf. § 18, stk. 2, og de ovenstående i stk. 2 nævnte redskaber skal

være mindst 300 m målt mellem redskabernes nærmeste punkter. Når redskaber af førstnævnte art sættes uden for hinanden eller uden for de i stk. 2 nævnte redskaber, såvel som når sidstnævnte redskaber sættes uden for førstnævnte, kommer bestemmelserne i stk. 2, 5. pkt., om afstand og retning i anvendelse.

Stk. 4. Andre faststående redskaber end de i stk. 3 nævnte skal, når de er tjenlige til fangst af sild, makrel og hornfisk, uanset størrelsen holdes i en afstand af 565 m fra de i stk. 2 nævnte redskaber. Silde- og makrelnedgarn skal dog kun holdes i en afstand af 125 m, og alle andre faststående redskaber skal holdes i en afstand af 100 m fra de i stk. 2 nævnte redskaber.

Stk. 5. Sideafstanden indbyrdes mellem bundgarn, bundgarnslignende ruseredskaber eller lignende redskaber, der er indrettet til at klæde vandskorpen (ovenvandsruser), som måler under 20 m i ringen, jf. § 18, stk. 2, skal være mindst 250 m.

Stk. 6. For andre redskaber gælder den regel, at intet redskab må komme allerede udsat ruserække, nedgarn, krogline eller lignende redskab nærmere end 75 m. Ruserækker må dog sættes med en indbyrdes afstand af 50 m.

Stk. 7. For krogliner, nedgarn, vod, stange-redskaber og lignende småredskaber gælder ingen indbyrdes afstandsbestemmelser.

Stk. 8. Fiskeri med slæbende redskaber eller håndredskaber må ikke udøves inden for en afstand af 75 m fra bundgarn, ruser, ruserækker, nedgarn, krogliner eller lignende faststående redskaber. Undervandsfiskeri med håndredskaber må ikke udøves inden for en afstand af 565 m fra andre redskaber.

Stk. 9. Fiskeredskaber, der uberettiget sættes andre udsatte redskaber nærmere end ovenfor angivet, kan efter derom fremsat begæring straks foranlediges fjernes af fiskerikontrollen. Omkostningerne ved bortfjernelse af redskabet påhviler den, der har fremsat begæringen, mod ret til at holdes skadesløs af ejeren af det fjernede redskab eller - for så vidt han har overladt brugen af dette til anden mand - af denne.

Stk. 10. Efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer kan fiskeriministerens fastsatte ordensregler for fiskeriet, herunder fravige foranstående regler i kap. 3.

B. Bundgarnspladser

§ 24. Hvor fiskeri ikke udøves ifølge særlig adkomst, jf. § 15, eller hvor der ikke ved vedtægt er truffet særlige bestemmelser herom, jf. § 35, gælder følgende regler for erhvervelse og benyttelse af bundgarnspladser.

Stk. 2. Ved bundgarnspladser forstås i denne lov pladser, på hvilke der fiskes med bundgarn, bundgarnslignende ruseredskaber eller lignende redskaber, som er indrettet til at klæde vandkorpen (ovenvandsruser), bortset fra redskaber beregnet til fangst af rejer.

Stk. 3. Erhvervelse af ledige bundgarnspladser sker for hvert år ved skriftlig anmeldelse til den lokale fiskerikontrol. Anmeldelse, i hvilke der skal angives den eller de ønskede pladsers beliggenhed, skal være fiskerikontrollen i hænde inden den 15. oktober.

Stk. 4. Fiskerikontrollen indkalder snarest efter denne dato ved anbefalet brev eller på anden egnet måde for hver kyststrækning samtlige anmeldere til et møde, hvor fordelingen mellem anmelderne af de anmeldte pladser foretages af fiskerikontrollen, efter at hver enkelt anmelder har haft adgang til at gøre sine ønsker gældende med hensyn til de pladser, han har anmeldt. Anmelderne skal give personligt møde, medmindre de på grund af sygdom eller anden tvingende årsag er forhindret, i hvilket tilfælde de kan møde ved en befuldmægtiget person. Om pladser, der er anmeldt af flere, men om hvis fordeling der ikke allerede ved lokale aftaler er opnået eller på mødet opnås frivillig ordning, foretages lodtrækning.

Stk. 5. Berettiget til at deltage i lodtrækningen er enhver registreret erhvervsfisker, jf. § 3. Den pågældende må endvidere kunne dokumentere, at han disponerer over bundgarnsredskaber til at udsætte på pladsen. Berettiget til at deltage i lodtrækningen er desuden aktieselskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber og lignende, der er registrerede, jf. § 3, stk. 6.

Stk. 6. Medmindre $\frac{2}{3}$ af samtlige deltagere ønsker anden lodtrækningsform, foretages lodtrækningen efter følgende regler: I tombo-læen nedlægges lodder mærket nr. 1, nr. 2 og så fremdeles i et antal svarende til antallet af deltagere i lodtrækningen. Hver deltager må trække et lod. Den, der har trukket nr. 1, skal på kort eller kortskitse, jf. stk. 8, angive, hvilken plads der ønskes indtaget, og så fremde-

les i nummerorden, indtil hver af deltagerne i lodtrækningen i det omfang, der er disponible pladser, har fået tildelt en plads. Den fortsatte fordeling foregår derefter således, at den, der har trukket det højeste nummer og altså har fået tildelt den sidste plads i første omgang, får ret til at udvælge sig første plads i næste omgang, det næsthøjeste nummer den følgende plads og så fremdeles, indtil hver af deltagerne atter har fået en plads. I tredje omgang får den, der har trukket lod nr. 1, atter ret til at udvælge den første plads, nr. 2 den følgende plads og således skiftevis fremdeles, indtil der ikke er flere pladser, der skal fordeles.

Stk. 7. Den, der har erhvervet flere ledige bundgarnspladser, end han kan og vil besætte, skal straks underrette fiskerikontrollen om, hvilke pladser han ikke kommer til at benytte. De pågældende pladser betragtes herefter som afgivet. Sker dette inden de i stk. 9 fastsatte frister for afmærkning af pladserne for redskabernes hovedpæle, finder om fornødent ny lodtrækning sted.

Stk. 8. De tildelte bundgarnspladser indtegnes af fiskerikontrollen på kort eller kortskitser, der opbevares på vedkommende fiskerikontrolstation. Disse er dog kun afgørende for antallet af garn i bundgarnsrækker.

Stk. 9. Bundgarnspladser skal hvert år senest den 30. april afmærkes ved anbringelse af hovedpælen (yderpælen) eller på dennes plads en bøjle eller vager. På steder, hvor der sædvanligvis drives forårsfiskeri, skal afmærkningen dog ske senest den 15. april. Såfremt isforhold hindrer rettidig afmærkning, skal denne foretages, så snart det er muligt. Afmærkningen skal ske i overensstemmelse med de i henhold til § 18, stk. 2, fastsatte forskrifter. Når bundgarnspladser derefter bruges til fiskeri med garn, som måler mindst 20 m i ringen, jf. § 18, stk. 2, bevarer personer og selskaber mv., som opfylder betingelserne i stk. 5, fortrinnsretten i 6 år (til en 1. januar) på følgende betingelser:

- 1) at garnet på steder, hvor der drives forårsfiskeri, er udsat i fiskedygtig stand inden den 1. maj.
- 2) at garnet, for så vidt det anvendes til fangst af sild, makrel og hornfisk, er udsat i fiskedygtig stand inden den 1. juli,
- 3) at garnet ved fiskeri, som ikke falder ind under nr. 1 eller 2, er udsat i fiskedygtig stand inden den 1. oktober.

For garn, som måler mindre end 20 m i ringen, bevares fortrinsretten kun i 3 år (til en 1. januar).

Stk. 10. Ud over de i stk. 9 nævnte tilfælde fortabes fortrinsretten til at benytte en bundgarnsplads, når pladsen rykkes til siderne, i længderetning eller dennes retning ændres. Den, der erhverver fortrinsret til inderpladser på steder, hvor fortrinsretten til en række bundgarnspladser udløber, må, for så vidt der findes berettigede til pladsen udenfor, ikke føre sine inderpladser længere udefter, end tilfældet var tidligere.

Stk. 11. Er fortrinsretten til at benytte en bundgarnsplads fortabt, finder ny erhvervelse af fortrinsretten til pladsen sted efter foranstående regler. Pladsen kan indtil det pågældende års udgang benyttes af alle og enhver under iagttagelse af de for fiskeriets udøvelse almindeligt givne regler. I tilfælde af brugers død bevarer hans ved dødsfaldet med ham samlevende hustru dog fortrinsretten til at benytte bundgarnspladsen, indtil fortrinsretten for den afdøde bruger ville være udløbet. Denne ret kan af enken overlades til andre under forudsætning af, at de til fiskeriet på pladsen hidtil benyttede garn og pæle samtidig overlades den nye bruger, eventuelt ved salg eller leje. Andre arvinger bevarer den afdøde brugers fortrinsret til at benytte bundgarnspladsen til årets udgang.

16. I § 25, stk. 1, 5. pkt., i § 25, stk. 3, 2. pkt., og i § 25, stk. 4, 1. pkt. ændres »fiskeriets hovedorganisationer« til: »det udvalg, der er nævnt i § 12 a,«.

§ 25. Uden særlig adkomst, jf. § 15, må intet fiskeri finde sted nærmere ved åers, bækkens og indvandes naturlige eller ved kunst frembragte udløb eller udmunding i havet eller fjordene ved almindeligt dagligt højvande end 500 m, når åen, bækken eller indvandet ved udløbet eller udmundingen har en bredde af mindst 2 m. I lige retning ud over vandløbets eller indvandets udløb eller udmunding skal der altid være uhindret gennemgang til fredningsbæltet på en strækning, der har en bredde af mindst 500 m og en længde af mindst 100 m. Foranstående bestemmelser gælder såvel ved et vandløbs udløb eller udmunding i et indvand som ved indvandets udløb eller udmunding i en fjord eller havet. Undtaget er dog i august, september, oktober

og november måned ovenvandsruser, der er bestemt til fangst af blankål, og hvis munding og fangarme vender mod strømmen, og som anmeldes til fiskerikontrollen. For indvandes vedkommende kan fiskeriministeren efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer og efter udtalelse fra Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser fastsætte et efter forholdene passende fredningsbælte inden for udmundingen eller udløbet.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte bestemmelser kommer også til anvendelse ved udløbet i havet, fjorde eller indvande af vandløb samt indvandes udløb eller udmunding, når bredden ved udløbet eller udmundingen er mindre end 2 m, fra 2 måneder før den for farvet laks og havørred fastsatte fredningstids begyndelse til fredningstidens udløb.

Stk. 3. Er der tvivl om grænserne for de i stk. 1 og 2 nævnte fredningsbælter, kan fiskeriministeren nærmere fastlægge deres beliggenhed. Fiskeriministeren kan efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer og efter udtalelse fra Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser, hvor forholdene efter hans skøn måtte gøre det ønskeligt, fastsætte et større eller mindre fredningsbælte end foran angivet, fastsætte anden retningslinje og anden længde for den fredede gennemgangsstrækning samt fastsætte anden form for fredning end den i stk. 1 nævnte totalfredning. I forbindelse hermed kan iværksættes forbud mod brug af de i stk. 1 nævnte åluser.

Stk. 4. I og ved fjordes udmunding i havet kan der af fiskeriministeren efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer og efter udtalelse fra Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser fastsættes et fredningsbælte, inden for hvilket fangstredskaber ikke må bruges. Fredningsbælte kan fastsættes såvel inden for som uden for udmundingen. For Ringkøbing og Nissum Fjorde skal der, når udløbet er åbent, være et sådant fredningsbælte på 750 m uden for udmundingen.

17. I § 26, stk. 2, indsættes som 2. pkt.: »Fiskeriministeren kan efter forhandling med fiskeriets hovedorganisationer og efter udtalelse fra Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser dispensere fra dette forbud på nærmere fastsatte vilkår.«.

Stk. 2. Trawlfiskeri er forbudt inden for en afstand af 3 sømil fra lavvandslinien.

18. I § 26, stk. 3, indsættes som 2. pkt.: »Fiskeriministeren kan efter forhandling med det udvalg, der er nævnt i § 12 a, og efter udtalelse fra Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser foretage ændringer i afstanden fra kysten og forbudsperioden.«.

Stk. 3. Langs alle kyststrækninger er det hele året forbudt i en afstand af 100 m fra lavvandslinien at anvende nedgarn.

19. § 26, stk. 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

Stk. 4. Fiskeriministeren kan efter indstilling fra fiskeriets hovedorganisationer og efter udtalelse fra Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser på nærmere fastsatte vilkår dispensere fra stk. 2 samt foretage ændringer såvel af den i stk. 3 fastsatte zones afstand fra kysten som forbudsperiode.

20. I § 27 ændres: »efter indstilling fra« til: »efter forhandling med«.

21. I § 27 indsættes efter »bløddyr«: »samt andet dyre- og planteliv«.

§ 27. Fiskeriministeren kan efter indstilling fra fiskeriets hovedorganisationer og Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser med henblik på at op hjælpe og beskytte bestande af fisk, krebs- og bløddyr eventuelt for visse perioder og områder fastsætte regler om:

- 1) totalt tilladte fangstmængder af nærmere angivne bestande,
- 2) hel eller delvis fredning af nærmere angivne bestande,
- 3) mindstemål og mindste maskestørrelse,
- 4) fiskerfartøjers størrelse, herunder om tonnage og motorkraft, og
- 5) anvendelse af typer af redskaber.

22. I § 35, stk. 4, ændres: »§ 18« til: »regler fastsat i medfør af § 18«.

Stk. 4. I vedtægterne kan der endvidere fastsættes mindstemål og fredningstider for fisk og hvirvelløse havdyr og gives bestemmelser om ordning af forholdet mellem fiskeri og sejlads, jf. dog § 18, samt om færdsel med forbudte redskaber på vedtægtsområder og om ordenens overholdelse under fiskeriet.

23. § 41 affattes således:

»Fiskeriministeren kan fastsætte regler om følgende:

1. Afgivelse af oplysninger om fartøjer, redskaber og øvrigt materiel.
2. Afgivelse af oplysninger om fiskeri, fangst, omsætning, oplagring, tilvirkning, opdræt mv. af fisk, krebs- og bløddyr og alger samt produkter tilvirket heraf, herunder fra hvem disse er erhvervet.
3. Afgivelse af oplysninger af teknisk, økonomisk og driftsmæssig karakter fra fiskeribedrifter.
4. Afgivelse af regnskaber og driftsøkonomiske oplysninger til statistisk brug.
5. Registrering af de afgivne oplysninger.«.

§ 41. Fiskeriministeren kan med henblik på administrationen af bestemmelserne i denne lov og de i medfør heraf givne forskrifter fastsætte regler om afgivelse af oplysninger om fiskeri, fangst, omsætning, oplagring, tilvirkning og opdræt af fisk, krebs, bløddyr samt alger og produkter tilvirket heraf samt om fartøjer, redskaber og øvrigt materiel, herunder specificerede tekniske, økonomiske og driftsmæssige oplysninger.

24. § 42, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) overtræder § 2, § 4, stk. 3, §§ 8-9, § 12, stk. 2, § 14, stk. 1 og stk. 5, §§ 15-16, § 17, stk. 1-2, § 19, § 22, stk. 2, § 23, § 25, § 26, stk. 2-3, § 29, § 32, §§ 39-40,«

25. § 42, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) tilsidesætter vilkår knyttet til en tilladelse efter § 4, stk. 5, § 14, stk. 1, § 14, stk. 7 eller § 26, stk. 2,«

§ 42. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der:

- 1) overtræder § 2, § 4, stk. 3, § 8, § 9, § 12, stk. 2, § 14, stk. 1 og 5, § 15, § 16, § 17, stk. 1 og 2, § 18, stk. 2-4, § 19, § 22, stk. 1-4, § 23, stk. 2-6 og 8, § 24, stk. 7, § 25, § 26, stk. 2 og 3, § 29, § 32 og § 40,
- 2) tilsidesætter vilkår knyttet til en tilladelse efter § 4, stk. 5, § 14, stk. 1, eller § 26, stk. 4,

26. § 44 affattes således:

»§ 44. Fisk, krebs- og bløddyr samt alger, som er fanget i strid med lovens bestemmelser

eller regler fastsat i medfør af loven, eller værdien heraf kan konfiskeres, selv om det ikke med sikkerhed kan godtgøres, at fangsten i det hele hidrører fra ulovligt forhold. For så vidt de konfiskerede fisk, krebs- eller bløddyr er i levedygtig stand, skal de genudsættes i frit vand af fiskerikontrollen.

Stk. 2. Findes der ulovligt redskab i vandet eller redskab, som ikke er mærket eller afmærket efter forskrifterne, eller som ikke er røgtet i overensstemmelse med bestemmelserne i § 29, stk. 3, eller som i øvrigt ikke opfylder krav efter loven eller bestemmelser fastsat i medfør af loven, kan redskabet konfiskeres, uanset det ikke kan oplyses, hvem det tilhører. Det samme gælder redskaber, der er sat eller forladt på steder, hvor fiskeri med disse redskaber ikke må finde sted, eller på steder, hvor en anden er eneberettiget til fiskeri eller til den pågældende art af fiskeri.

27. § 45 affattes således:

»§ 45. Fiskeriministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, kan i sager om overtrædelser, der straffes efter § 42, i et bødeforelæg tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning. Dette forudsætter dog, at den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelser og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist at betale en bøde, hvis størrelse er angivet i bødeforelægget. På samme måde kan krav om konfiskation, herunder værdikonfiskation, vedtages uden retslig forfølgning.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indholdet af anklageskrift tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelsen inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.«.

§ 44. Med hensyn til konfiskation gælder borgerlig straffelovs regler herom. Fangst eller værdien heraf kan dog konfiskeres, selv om det ikke med sikkerhed kan godtgøres, at den i det hele hidrører fra det ulovlige forhold.

Stk. 2. I sager om overtrædelse af bestemmelser om fredning af fisk, alger, krebs, bløddyr eller mindstemål for fisk kan fiskerikontrollen, når værdien åbenbart ikke overstiger 1.000 kr., tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt han erkender sig skyldig i overtrædelser og erklærer sig indforstået med konfiskationen.

Stk. 3. Med hensyn til den i stk. 2 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

§ 45. Findes der ulovligt redskab i vandet eller redskab, som ikke er mærket eller afmærket efter forskrifterne, eller som ikke er røgtet i overensstemmelse med bestemmelserne i § 29, stk. 3, kan redskabet konfiskeres, såfremt det ikke kan oplyses, hvem der er ejer af det. Det samme gælder redskaber, der er sat eller forladt på steder, hvor fiskeri med disse redskaber ikke må finde sted, eller på steder, hvor en anden er eneberettiget til fiskeri eller til den pågældende art af fiskeri.

28. § 47 affattes således:

»§ 47. Overtrædelse af bestemmelserne i § 16, § 19, stk. 1, § 22, stk. 2, § 23 og overtrædelse af regler, der er fastsat i medfør af § 22, stk. 1 og § 24 a, er undergivet privat påtale, medmindre almene hensyn kræver offentlig påtale.«.

§ 47. Overtrædelse af bestemmelserne i § 16, § 19, stk. 1, § 22, stk. 1 og 2, § 23, stk. 2-8, er undergivet privat påtale.